

H. 258. Men bleef daar ook vergaderen toen zij verhuisde naar de Botersloot. Maar vanwege de bepalingen op het maximum aantal personen moest men ook naar andere vergaderplaatsen omzien. Die werden gevonden bij de smid Rorijs op de Schiedamse Dijk²³) en voor korte tijd ook bij Dirk van den Broek bij de acht watermolens²⁴).

Toen het aantal leden groeide en de gemeente in leeftijd vorderde, werd het begrijpelijkerwijs bezwaarlijk steeds bij iemand in huis te vergaderen. Nadat er eenmaal een adres was ingediend om formeel als gemeente erkend te worden (april 1839), ging men ook denken over een eigen kerkgebouw. Op 20 december 1839 gaat er een brief naar B. en W. van Rotterdam met de volgende inhoud:

'Verzoek met schuldige Eerbiet H. Hoogendam Jr. uit naam van W. van Harte om te mogen bouwen een Gebouw volgens nevensgaande tekening op het ledige Erf gelege in de Hovenierslaan letter O nr. 24 binne de stad en hiervan te verzoeken Acte in forma.

w.g. H. Hoogendam Jr.²⁵)

Merkwaardig is dat er in deze brief niets gezegd wordt over de bestemming van het neer te zetten gebouw. Ik weet dan ook niet of het gemeentebestuur er direct van op de hoogte was dat het een kerkgebouw voor de Afscheidenen moest worden (mogelijk bleek het duidelijk genoeg uit de tekening). In ieder geval neemt men de zaak vaardig ter hand: op 21 december gaat het verzoek om advies naar de 'Commissie van beheer over stadsgebouwen, eigendommen enz.'. Deze commissie komt met het advies op 4 januari 1840²⁶). Dat advies is positief, onder een aantal voorwaarden: 1. Het gebouw moet op goedgekeurde fundamenten gebouwd worden, en zelfs de steendikte wordt genoemd. 2. De binten moeten van 'genoegzame zwaarte en sterkte' zijn, want 'moetende dienen voor eene kerk der afgescheidene gemeente'. Het advies was overeenkomstig de aard der commissie louter bouwtechnisch, maar het is de vraag of de laatste opmerking ook zo moet worden opgevat. Mogelijk is die opmerking bedoeld als tip voor het gemeentebestuur: de commissie kon op grond van de bestemming geen negatief advies uitbrengen, maar het gemeentebestuur kon dat wel. Of dit inderdaad de eerste gelegenheid is dat B. en W. horen over de bestemming van het gebouw is mij niet duidelijk - als het inderdaad zo geweest is heeft het toch geen invloed gehad op hun besluit. Bij resolutie van 10 januari 1840 wordt het verzoek,